

Kim jest Duch Święty? 7 biblijnych faktów

Niewątpliwie Duch Święty to najbardziej tajemnicza Osoba Trójcy Świętej. W Starym Testamencie Lud Izraela najpierw doświadczył objawienia Boga jako Stworzyciela i Ojca. W Nowym Testamencie uczniowie Jezusa zrozumieli w końcu, że jest On Przedwiecznym Słowem i Synem Ojca. Natomiast pełnia objawienia Ducha Świętego to dopiero dzień Zielonych Świątek, ale przecież wciąż w potocznej świadomości religijnej pozostaje On niejako „na uboczu”. Przypomnijmy zatem kilka biblijnych faktów o Trzeciej Osobie Trójcy Świętej.

1. Tchnienie Boga, czyli?...

Pisarze Starego Testamentu na określenie Ducha Bożego używali terminu *ruah*, czyli tchnienie, powietrze, wiatr. Nikt z nas nie widzi wiatru, ale działanie wiatru można poznać po skutkach, jakie on sprawia. Wiatr przesuwa chmury, porusza drzewami, spiętrza fale (por. Ps 107, 25). Duch Święty, tak jak wiatr, jest niewidoczny, nie można go zamknąć w żadnym pomieszczeniu ani zmierzyć, a jednak działa. Tak samo oddech człowieka jest niewidoczny i ulotny, ale bez oddechu nie można żyć! Wiatr jako zjawisko atmosferyczne oznaczał zawsze potężną siłę, tchnienie zaś, czyli oddech, oznaczało życie. W Starym Testamencie Duch Święty nie był jeszcze znany jako osoba. Jest to raczej tajemnicza moc Boża, którą posługiwał się Bóg w dziele stworzenia i zbawienia. Czytamy, że „*Jahwe ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą*” (Rdz 2, 7). W zdaniu tym nie ma co prawda słowa „ruah”, ale opisana czynność (tchnienie), wskazuje, że znów chodzi o Ducha Jahwe. Człowiek ulepiony z prochu żyje, ponieważ Bóg przekazał mu swoje „tchnienie” (por. Iz 42, 5; Hi 33, 4). Ta moc Boża daje życie, ratuje i zbawia; działa często poprzez ludzi, biorąc ich w posiadanie i uzdalniając do szczególnych czynów. Dopiero uważna lektura Nowego Testamentu ukazuje nam, że Duch Boży to nie jakaś siła, wiatr, tchnienie czy moc, ale Osoba Boża.

2. O co chodzi z tą gołębicą?

Kiedy byłem ostatnio z moją córką na Mszy Świętej dla dzieci, ksiądz wskazał na mozaikę ukazującą Chrzest Pański i zapytał: – „*Co pojawiło się nad głową Jezusa podczas chrztu w Jordanie?*”. Pewien chłopiec, przyjrzał się mozaice i odparł pytaniem na pytanie: – „*Chodzi o ten złoty krążek?*”. – „*Nie, nie chodzi mi o aureolę! – zaprzeczył ksiądz – Spójrzcie wyżej! Tam jest unosząca się gołębicą, czyli Duch Święty*”... Przyznam, że to stwierdzenie „gołębicą, czyli Duch Święty” rozbawiło mnie bardziej niż słowa chłopca. Ikonografia tak bardzo przyzwyczaiła nas do Ducha Świętego jako gołębicę, że pojawia się ona na obrazach przedstawiających zarówno Zwiastowanie Najświętszej Maryi Panny, jak i Zesłanie Ducha Świętego w Dniu Pięćdziesiątnicy. Doszło do tego, że nawet na obrazach ukazujących Trójcę Świętą widzimy Boga Ojca jako siwobrodego starca, Syna Bożego jako młodszą wersję Boga Ojca, a Ducha Świętego oczywiście jako unoszącą się między nimi białą gołębicę. Możemy rzecz jasna mówić, że to tylko wyobrażenie symboliczne, ale gdy słyszymy słowo „Duch Święty”, pewnie większość z nas ma właśnie pierwsze skojarzenie ornitologiczne. Źródłem przedstawiania Ducha Świętego jako gołębicę są ewangeliczne opisy chrztu Chrystusa w Jordanie.

– Dokończenie na str. 2 i 3

Parafia Rzymskokatolicka pod wezwaniem św. Floriana

ul. Biskupicka 2, Brwinów
<http://swflorian.home.pl>

Msze Święte w niedziele:
7.00, 9.00, 10.30, 11.45, 13.00, 18.00

Msze Święte w dni powszednie:
7.00, 8.00, 18.00

Nabożeństwa:

Adoracja Najświętszego Sakramentu we wtorki w godz. 8.30–18.00 oraz w I piątki miesiąca po wieczornej Mszy Świętej

Nowenna do Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w środy o godz. 18.00

Koronka do Miłosierdzia Bożego w piątki po wieczornej Mszy Świętej

Kancelaria:

informacje na str. 4

Komentarz do Ewangelii

Na dzisiejszą uroczystość przewidziane są aż cztery czytania do wyboru. W jednym z nich, z księgi Wyjścia, napisano: „jeśli pilnie słuchać będziecie głosu mego i strzec mojego przymierza, będziecie szczególną moją własnością...”. W innym, z księgi Ezechiela, ukazana jest wizja ożywienia przez Boga uschłych kości: „Oto Ja wam daję ducha, będziecie żyli”. Bóg nieustannie nas chroni i podtrzymuje nasze życie, ale pragnie też napełnić nas swoim Duchem byśmy byli Jego świadkami w świecie, który zdaje się zapominać o Jego obecności. Dlatego wołajmy dziś z wiarą wszyscy razem: „Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca swoich wiernych i zapal w nich ogień swojej miłości”.

– ks. Wojciech

Czytanie pierwsze

Dz 2, 1-11

Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wichru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też jakby języki ognia, które się rozdzielały, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

Przebywali wtedy w Jeruzalem pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumiali, bo każdy słyszał, jak tamci przemawiali w jego własnym języku.

Pełni zdumienia i podziwu mówili: «Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami? Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? – Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie – słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże»

Psalm

Ps 104 (103), 1ab i 24ac. 29b-30. 31 i 34

Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię

Błogostaw, duszo moja, Pana, Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki! Jak liczne są dzieła Twoje, Panie, ziemia jest pełna Twoich stworzeń.

Kiedy odbierasz im oddech, marnieją i w proch się obracają. Stwarzasz je, napełniając swym Duchem, i odnawiasz oblicze ziemi.

Niech chwała Pana trwa na wieki, niech Pan się raduje z dzieł swoich. Niech miła Mu będzie pieśń moja, będę radował się w Panu.

Kim jest Duch Święty? 7 biblijnych faktów – ciąg dalszy ze str. 1

Gwoli ścisłości Ewangelie nie mówią jednak, że Duch zstąpił na Jezusa jako gołębica, ale raczej porównują Jego zstąpienie do lotu gołębicy: *Wtedy otworzyło się Mu niebo i zobaczył Ducha Bożego, który zstępował na Niego jakby gołębica* (Mt 3, 16); *ujrzał niebo otwarte i Ducha, który zstępował na Niego jakby gołębica* (Mk 1, 10); *Ujrzałem Ducha, który zstępował z nieba jakby gołębica i pozostał na Nim* (J 1, 32). Jedynie Łukasz stwierdza nieco inaczej: „*Duch Święty zstąpił na Niego w postaci cielesnej jakby gołębica*” (Łk 3, 22). Chyba chciał przez to podkreślić, że fakt ten był dostrzegalny i był prawdziwą teofanią, analogiczną do tych, jakie spotyka się w Starym Testamencie. Prawdopodobnie Ewangelistom chodziło nie tyle o samego ptaka, co o jego sposób poruszania się. Niektórzy widzą tu nawiązanie do opisu stwarzania świata z Księgi Rodzaju i zdania, że Duch Boży unosił się nad wodami (hebr. *Weruah Elohim merahefet al-pne hammajim* – Rdz 1, 2). W wersecie tym czasownik „*unosil się*” pochodzi od rdzenia *haraf* (krażyć, szybować), który opisywał lot ptaka nad gniazdem i piskletami. Ten sam czasownik w Pwt 32, 11 oznacza czynność orła, który unosi się na skrzydłach nad piskletami w gnieździe, aby je zachęcić do lotu. Wybór takiego terminu w Rdz 1, 2 z pewnością nie był przypadkowy. Duch Boży, czyli tchnienie Boga, unoszące się nad wodami, to symbol rozciągania opiekuńczych skrzydeł nad stwarzanym światem, oznacza twórczą moc Boga, przygotowującą chaos do życia. W tym kontekście Duch Święty, zstępujący jak gołębica na Jezusa, to znak inauguracji nowego stworzenia, którego Mesjasz napełniony Duchem Świętym jest fundamentem i twórcą.

3. Mówił przez proroków i przemawia przez Pismo Święte

W wyznaniu wiary powtarzamy formułę, że Duch Święty „mówił przez proroków”. Ojcowie Soboru (381 r.), chcieli poprzez te słowa podkreślić misję, jaką realizował odwiecznie Duch Święty we wszechświecie i wśród ludzi. Prorocy oznaczają tu wszystkich, którzy mówili i działali w imieniu Boga. Ten sam Duch natchnął autorów Biblii. Święty Paweł pisze, że „*wszelkie Pismo od Boga natchnione [jest] i pożyteczne do nauczania*” (2 Tm 3, 16). Natchnienie to polegało na tym, że „*kierowani Duchem Świętym mówili od Boga święci ludzie*” (2 P 1, 21). Ojcowie Kościoła porównywali natchnienie Biblii do stworzenia świata. Bóg nie tylko „na początku stworzył niebo i ziemię” (Rdz 1, 1), ale ciągle podtrzymuje je w istnieniu. Podobnie Duch Święty – nie tylko działał przy powstawaniu Księgi, ale działa również w napisanej Księdze. Stąd Pismo nie tylko jest natchnione Duchem Świętym, ale również dziś Nim tchnie. Myśl tę podjął Sobór Watykański II, ucząc, że Pismo „*natchnione przez Boga (...) w wypowiedziach Proroków i Apostołów pozwala rozbrzmiewać głosowi Ducha Świętego*” (KO 21).

4. Ciągłe obecny w życiu Jezusa

Duch Święty towarzyszy Jezusowi od samego początku Jego wcielenia. Anioł Gabriel, wyjaśniając Maryi, w jaki sposób stanie się Matką Mesjasza, używa słów: „*Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię*” (Łk 1, 35). Pismo Święte wyraźnie mówi, że Maryja „*znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego*” (Mt 1, 18). Anioł wyjaśnia też Józefowi: „*nie bój się*

Czytanie drugie**1 Kor 12, 3b-7. 12-13**

Bracia:

Nikt nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: «Panem jest Jezus».

Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. Wszystkim zaś objawia się Duch dla wspólnego dobra.

Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z Chrystusem. Wszyscy bowiem w jednym Duchu zostaliśmy ochrzczeni, aby stanowić jedno Ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni. Wszyscy też zostaliśmy napojeni jednym Duchem.

Ewangelia**J 20, 19-23**

Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrawszy Pana.

A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane»..

wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło” (Mt 1, 20). Jezus posiada Ducha od momentu swego poczęcia (por. Mt 1, 20; Łk 1, 35), jednak w chrzcie na nowo otrzymuje wylanie Ducha, namaszczenie Duchem Świętym, co potwierdza św. Piotr w przemówieniu w domu Korneliusza: „*Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą Jezusa z Nazaretu*” (por. Dz 10, 38). Wszyscy trzej synoptycy podkreślają, że zaraz po chrzcie to Ducha Święty wyprowadza Jezusa na pustynię, „*aby był kuszony przez diabła*” (Mt 4, 1; por. Łk 4, 1; Mk 1, 12). Po kuszeniu Jezus powraca „*w mocy Ducha do Galilei*”, aby nauczać (Łk 4, 14-15). Podczas czytania w synagodze Jezus odnosi do siebie fragment księgi Izajasza: „*Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana*” (Łk 4, 18-19). Obecność Ducha Świętego widoczna jest w sposób szczególny w modlitwie Jezusa. Łukasz opowiada, że w momencie chrztu w Jordanie, „*gdy [Jezus] się modlił, otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił na Niego*” (Łk 3, 21-22). Związek między modlitwą Jezusa a obecnością Ducha wyrażony jest również w słowach: „*Jezus rozradował się w Duchu Świętym i rzekł: Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi*” (Łk 10, 21).

5. Jest naszym Adwokatem i Rzecznikiem

Gdy Jezus zapowiada i obiecuje Ducha Świętego, nazywa Go właśnie Parakletem (J 14, 16. 26; 15, 26; 16, 7). Słowo „Parakletos” tłumaczy się zazwyczaj jako „Pocieszyciel”, ale tak naprawdę ten grecki termin nie ma adekwatnego polskiego odpowiednika. Pochodzi od czasownika „*parakaleo*” (wzywam, proszę). Dosłownie oznacza: „Ten, który jest wzywany”. Można to oddać terminami: obrońca, adwokat, doradca, rzecznik, asystent, pomocnik, opiekun.

6. Prowadzi nas do Prawdy

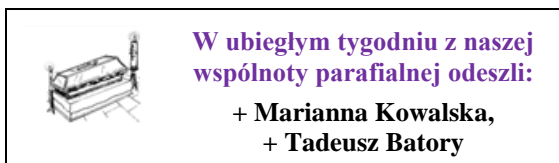
Jezus oznajmił Apostołom: „*Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz jeszcze znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy*” (J 16, 12-13). Te słowa mówią o działaniu Ducha Świętego w Kościele. Jeśli Jezus jest drogą, to Duch jest przewodnikiem, prowadzącym po tej drodze. Jest nauczycielem, który strzeże prawdy i pomaga ją odróżnić od fałszu. Święty Paweł napisał: „*Nikt nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: Panem jest Jezus*” (1 Kor 12, 3). Duch Święty podtrzymuje żywą pamięć Kościoła o dziełach dokonanych przez Jezusa, przekonuje świat o grzechu, czyli o konieczności zbawienia.

7. Mieszka w nas

Właściwie każda modlitwa kierowana do Ducha Świętego zaczyna się od tradycyjnych słów „Przyjdź!”. Ale przecież Duch Święty cały czas jest z nami, cały czas jest w Kościele, bo został dany Kościołowi na zawsze. W Ewangelii Janowej czytamy, że Jezus po zmartwychwstaniu przyszedł do uczniów zgromadzonych w wieczerniku i pozdrowił ich, „*tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane*” (J 20, 22-23). Duch Święty jest także rękojmnią naszego zmartwychwstania: „*A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha*” (Rz 8, 11).

– Roman Zajac

1. Dzisiejsza niedziela kończy okres wielkanocny. Od jutra rozpoczyna się okres zwykły w liturgii Kościoła. W przyszłą niedzielę Uroczystość Najświętszej Trójcy. Dziś za uczestnictwo w śpiewie lub recytacji hymnu „O Stworzycielu Duchu przyjdź”, można uzyskać odpust zupełny.
2. W liturgii Kościoła w tym tygodniu obchodzić będziemy:
 - w poniedziałek 29 maja Święto NMP, Matki Kościoła
 - w środę 31 maja Święto Nawiedzenia NMP
 - w czwartek 1 czerwca Święto Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego KapłanaMsze Święte w te dni w naszym kościele o godz. 7.00, 8.00 i 18.00.
3. W niedzielę 4 czerwca obchodzić będziemy Święto Dziękczynienia. Po Mszach Świętych odbędzie się dobrowolna zbiórka do puszek na Świątynię Opatrzności Bożej w Warszawie.
4. W czwartek 1 czerwca rozpoczniemy nabożeństwa czerwcowe, które odprawiać będziemy po Mszy Świętej wieczornej.
5. 8 czerwca Uroczystość Bożego Ciała. Tego dnia procesja z Najśw. Sakramentem przejdzie ulicami: Rynek, rondo Kowalskiego, Wilsona, Przeskok, Krótką, Grodziską do kościoła. Prosimy o przygotowanie ołtarzy na trasie procesji:
 - I na Wilsona – siostry zakonne
 - II na Krótkiej – Wspólnota Młodych „Ławica”
 - III na Grodzkiej przy krzyżu powstańczym – OSP w Brwinowie
 - IV przed kościołem – Koło Żywego Różańca i Straż Honorowa Serca Pana Jezusa.

UROCZYSTOŚĆ I KOMUNII ŚWIĘTEJ

W sobotę 20 maja grupa 84 dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Brwinowie przystąpiła do Pierwszej Komunii Świętej. Nad przygotowaniem dzieci do tej uroczystości czuwały Beata Kowalczyk i Anna Jackowska, katechetki ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Brwinowie.

TWEET OD PAPIEŻA

Duch Święty sprawia, że wiara zawsze jest młoda: nie wiąże się z przemijającymi epokami czy modami, ale wnosi w dzień dzisiejszy aktualność Jezusa, który zmartwychwstał i żyje.

Parafia Rzymskokatolicka

pw. św. Floriana

ul. Biskupicka 2

05-840 Brwinów

<http://swflorian.home.pl/>

tel. 22 729 61 44

(czynny w godzinach pracy kancelarii)

e-mail:

florianustv@gmail.com

Duszpasterze: (dni dyżuru)

Proboszcz

ks. Maciej Kurzawa

(dyżur we wtorki)

ks. Mariusz Białęcki

(dyżury w poniedziałki i środy)

ks. Dariusz Drozdek

(dyżur w czwartki)

ks. Wojciech Koszutski

(dyżur w piątki)

Pomoc duszpasterska:

ks. Marian Wnuk

Kancelaria parafialna:

od poniedziałku do piątku

w godz. 9–10 oraz 16.30–17.30

W soboty w godz. 9–10

Odwiedziny chorych

na indywidualne wezwanie

Sakrament chrztu

w II i IV niedzielę podczas Mszy Świętej o godz. 13.00

Należy zgłosić się dwa tygodnie wcześniej do kancelarii parafialnej z dokumentami

Wspólnoty

działające przy parafii

Przyjaciele Oblubieńca

spotkania I i II grupy we wtorki,
– obie grupy o godz. 19.30

Żywy Różaniec i Straż Honorowa

Najświętszego Serca Pana Jezusa

spotkania w I soboty miesiąca
po Mszy Świętej o godz. 8.00

Kościół Domowy

spotkania kręgów w soboty
ustalane z ks. Wojciechem

Wspólnota Młodych „Ławica”

spotkania w środy o godz. 19.00

Wspólnota Matki w Modlitwie

spotkania w środy o godz. 18.00

Chór i schola dziecięca

spotkania ustalane z p. Organistą

Ministranci i Lektorzy

zbiórki w soboty o godz. 10.00

Nr konta bankowego parafii:

51-9291-0001-0097-6464-2000-0010